

ԱՐԵՎԻ

Ե. ՏԵՐԵ. ՀԱՅՈՒ 24. 1854. ՓԵՍՏԱԿՐ 24

ՊՐՈՇԱՐԱ

ՀՀԱՅԱԿԱՆ, ՄԵՐ Պատուի, իսկ Բարեկանութեան Պատու,

Ծնորհաւոր Առջ պատու: Այսուհետ աղուհայի առաջին օրերը՝
քրիստոնեացը մէկովեկու որ կ'հանդիպին, կ'առեն. շնորհաւոր Առ-
յահի բանի օր առաջ՝ առում ենին շնորհաւոր ընտանիքներն
Ըստի մոտածենք, թէ այս երկու շնորհաւորութիւնները որոն է-
անելի օրենուոր, որն է շահաւետ, որն է փրկարի՛.

Բայց ինչու կ'նշանակէ ուստի խոնը: Ես չեմ համարում, թէ
այս ուստի խոնը համար թու պատճառաւ պիտի մէկ զբէկու
շնորհաւորութիւն ունինք: Եօն, շնորհաւորը քան կոյ: Ուստի
խոնը թու ահա երջանիր թիւն է մեր մազմակ կոմ հարոյ համար,
որ ապահանում ենք: Եթէ չենք կարող ուստի խոնը: Թէ մեր
մազմակ ուստի թիւն է մեր ուստի խոնը: Եօն որ Վ. բիստուր:
Դասին մօքդարէի և թօնպաւորի օրդին պատրապի մէջ սարտուն-
յան, (որ եւր հօր ընդդէմ) սորոտամիւս թիւն են սարտուն-
յան: Քանի Արք քայլի եկաւ Յովաք զգացակատին առուց հրա-
ման տեղը որ երթամ: Դասին սահման անձնեմ, որ նորու թշնամին
մասն: Յովաք պատասխանեց: այսօր աւելանու տարու, աչքացը ա-
ծու, կամ շնորհաւորութիւն խօսելու ոչ չէ: պատիւած թշնամուրի
ողին է մեռել: Վայ թագաւորի որդին մեր հայն է, որ ուստի ք-
ամակը մէնք մեր յանում սպանում ենք: Ե այս ուստի խոնը պի-

թե կդրեկու շաբախողութեա, չենք տուամ? Եթէ այսը մեր հոգին
Եւ ազարքի որպին է մասնաւ: Քարեւենոց ամի առեւելք իւնի ուրբան
ուղարկութէ, ոյն օքը մեր Հայոց Վաստածարաւում է լինում: և
մենք մեկը կարուիրան: Հորհաւորի թիւնեւոց առաւմ, և ան հորհաւոր
թիւնը առեւենի է:

Դեռ հասու մեծ պարզ նշի մարդիկ հպիմ պատահում է նա
մասնաւ, և հորհաւորի թիւն նա առաւմ, և այս հորհաւորի թիւնը
որինաւ է:

Քարի իեզագանի ուտել խուլը մեր հոգին աղջանի է, մեծ պահ ըք: Այս
հոգւուն վենց անունութիւն ունի առանց թուղարաց որդին
ունի կենաց մենաց ու, ունի յաջութիւն առանց, և ընտառ հայոց որ
մեր սրբաւոյ մասնաւ համար ուղարկում էր, ունի ուրբանաւուց
իրաւութեաւուն էր, որ Վազմին հանեց դրանիւն, և նոյն մասնաւ
կուն քրիստոնի մահուան վճիրու արտիցու: Վասէ մեռներց զա
տակինիք առեւ մասն, և քրիստոն: Վասնաց վզեն թեւան հման
ովեսի խոչի վրաց չորչազամփառ մասնէց ուս էր որ Հոգոն Վասու
ծոյ կրկնի արաւութիւն Քամունաւոյ, մենք Վասնաց համար, և պատ
իւր Մետձին Ասուց համար Վարեմն մենց որ հորհաւումներ մեծ
պահը, կունաւում ենք մեղմեկու, առեւ եղբար աչըլք գրու: Եթու
համար, ոյն ժամանակի, որ մեր հոգին ունի մահուան ուերա Ենին
ազաւութիւն: Վեն Վատուծոյ Աստիւն մեղ վսիելու համար ովեսի մա
հանացի: որ մեր կերպն իւնաւի համար ցութն անէ, մեր մեսուած համ
ամսի կենաց մասնաւ: Վասէ Աս հարցնես, թէ ինչու ովեսի կենաց
տանց Խանցիքը որ մեծ պահուած:

Պահէ թէ առեւ է: Վասէ Մուշանուկէ մաս, (անուն) օրինեան
մեր բանի մուգայիթ կենացին կաման պահէւ, պահուածնէ: ու
կնշանակի, ոյն քոն ժամանակ ոյն բանի համար Այս կենաց, ու
չափ ժամանակի որ համան է սրբաւ: Վասէ պատահուած զառ շարաց
մարդութիւն կեցուր, կամ ով որ կարդած է մեկ բանի միջրաց որ
մասին անէ, որ այն բանը Հեղաքի, Հոգունան, ասպաւմէ որ ահաւումն, ու
կնշանակի: Ժամանակուոր պահուածնեն համար կը ած կուրեած անձն
Վասէ պահուածն խոցեն գուրս կու զայ և իւր ուժանցեար, պահու
արաւութիւն, և պատեն պահուածութիւն Պահուածութիւն և պահու
ութիւն նայն խորը է, պահէւ, պահուածն վիւլ: Վասէ ովեսի ուսէն
ութիւն բարեւայ: Վասէ անձին մեջ ընկալուն է թաւառուուք պահու
արաւութիւնը որ հոգիք: Վասէ անձն ունի քան գուրութիւն այն Տինդ չափ
մաս թշնամիքը կուրէն ներս և ոյն թափուուք պահու

۱۵۳

Պատմ, որ սիրահաւաք թերզեա սկզբ ու վատիկ ու սկզբն է պատման դժունելի պահապահն է. Եթ սաման պահ պահապահութիւն ու առաջ է կատար սկզբան, առաջաւ պահան է պահ ու առաջ է կատար

Բայց կարելի է որ շահաւան թէ երբ սիստի մկրտ, կոմ քննի
ժամանակ պիտի ունե արդ որոշութիւնը, և առ ուստի
օրին մկրտ, բայց թէ չե՞ կարող, վասր վառածոց ինաւոր
շատ որ էստ.

Այս մեծ պահը երբեմն քառասուն օր է հաշում, երբեմն ըս-
տառան և ունե, երբեմն քառասուն և թիւն և ունեն, և ու բար-
երգաւոր.

Քառասուն օրը՝ Քրիստոսի մեջ ունեն մայոց. Խըն զի՞ն
միքատ թերեւ քառասուն օր և քառասուն պիշտ պահեց ծամ' որ
չէց, որ մեջ համապարհ բաց տայ:

Բայց թէրդ՝ Քրիստոս չէիլ ակարութիւնն պիտի բար գո-
մոր այլ ճանապարհ չոցց տակեց այս քառասուն օր պահեց պահ
ծամառ. Վայն և մարդորդն Անդակին ապրում ուր որ սիստի մի-
որինը առանցը, քառասուն օր և քառասուն պիշտ ոչ թէ մից
պատ պահեց, ծոմ կի ցու, այս կրանքի բար և ամսիթրութիւն մայոց.
Օչ ո՞ւ չէ Վայն է պահ, շանց և ժամանակն ու ժամանակն ու ժամանակն է Վայն Յե-
րանը՝ Քրիստոսի.

Վայն պահել էր քառասուն օր, Քրիստոս պահեց, մեջ բա-
ռակն չէ այս օրինակը:

Բայց մենք՝ ոչ Վայն կարող ենք լինել, ոչ Քրիստոս, ակա-
ր ընութեան պիտի ենք. քառասուն ծամութեանը մեջ
կլինենք. Մի ժամանակ՝ Քրիստոսից, Քրիստոս չէ Վայն
ունեն պահունք, այս անկախութեան է ցուցունք. Երբոր ունենաց հըլեց
Յեսոս բաժանեց խրոցեցոց երկուստոն ցեղերուն, առեւ մե-
ծեցերուն մեջ չորս քառորդ աշխատից այս բարձրացերուն պահ-
են ունը են, ոք ենին մէկ մարդ ասպարհ այն քառասուն և ոչ
քառապահերից, թէի մէջ կարպահուր վախից, կադատիք մահ
և երբ այն ժամանակից քահանցագեալ մենեւը, այնուհետեւ կա-
րող է ու դարս գալ այն ապաստանի քալուրքն Արք արահացեց յա-
ռասուն և ութ օրը՝ այն քառասուն և ութ ապաստանի քալուրքն
են. Դա՞ւ որ եռ ուստիը, իսկերով, և այլ պարծերով, հոգիւ որո-
նելիք, մարդուսապահ դարար, վախիք այն քադապահերէն մէկի մէջ,
ապրութիւն պահենքն թէ ենին այն քառասուն և ութ պալսն մէջ մո-
ր կարողացը պահենէն ապահուարէն, մըցէն վախից, և Առանձ
որդին թերեւ առանցի, ինչու ոք ունեար է, իմասէն՝ ոք երեւ-
ցար. ոչ տայարէն առանցին մէկ լապէն մէջ վարդիթցու. ոչ ոտքու

373
որակին մեկ ուսհագումը վրկվաց բա զայնան զօրալթինն պիտի,
զու եմ քո Փրկութեան տախէլը, և Վառուած է, քո բաւարձեւան
անքը, այս բաւասուն և ունե օքնի թա Արքանքի Քրիստոս Քրա-
հանդպեան, պիտի. մ անք, և Յորս արքանքը զու ովտի Փրկվա-
րաց պիտի կրոշեր, չինի թի Նույրաժինն, կոմահզուամթիւնն և
անհաւասեթիւնն քեզ ցավթէ, ովուհեան մահն քո հունոր է,
հունի և բայց կ հանի քեզ, Վառուածային արդարութիւնն կնութի-
պիտ, ուստի ոզրութիւնն ուղի կուտայ, Արքազովնուորոց ու-
շե, երեք մանկանը Հաւցի մեջ էին, հինգ մարդ Խոյս կրապեցին և
եւենին. Օւըը բայց ուսհը որ նորս ուսհուած էին, դատա նոյր
համար պիտիսաբն հրեշտակն նորս փրկեց ոյն հուրեն, պատճառ որ
առան ուտելին խնի լին ցառուակցին պայս էին կեցել, և ոյժմ ու-
ի ասքանին, եւիշուանութիւն շնի սուել, Բայց հուըը և ընդու-
արձրանում էին բառուասուն և լին կանունն, և ոյրում էին ոյն
հիմնահուրուն, որն որ ունաց պահպանութեան կային ոյն համ-
սկն մէջ? Երեք մանկանը բա հունի և մազմինը և մարքին և
նիկ մարտիկը. Տեսն պայտանդիր են, ուրս հասկի ցին բա հունի և
նույրին և մրացը և չպեցին կրակի մէջ բայց կրակի քեզ չի մը ընծեալոր,
ութիւնն բա ուսհապուն՝ Ըստ է, զու ուսհոց մէն են, զու որ
ուսուրին թեան մէն իս և լոյն կրակը Մը արքանց մինչեւ, զո-
ւուածն և ին կանունն, իթէ կու այն բառաւուն և ունե օրին
ք չիսրազցաց քեզ համանի ուսասանի քաղօրը, չկարգացաց
ու քրիզաց քեզ բաւէլ, ոյնուհեան մի կործէր թէ արաւ կմասա
ու բայցն. Յա միտի ընկ այց ուուրիք. Ուսուր քեր Յանան մարդու-
ն Քառակեար կամեն թէ զընինը կիմանայ թէ մ՛լ է դրիի
եւ կերտել, և մ՛լ չի կերտ. և մ՛լ ոյնուիք մարդ ուսասանի, որ
մինին և կ կրած մինի, և դրինը ոյն մորդուն ուսասանի, խկցին
կամ և կուրանի, ուրս թէ այն մարդը գլիմին և զ կերու չի լինի.
թինը թէ և նորմ կուլ այց, զի ուսասանիւր Պայտինը սասանին է
թինի և զ բարեկենուուն ուուր խուն և ոյլ կենաց սասանիւր
իսու և միզնի է, զու թէ ազու և ա այն եղերեն, մի վախունար
և մասեիր. Եզր թէ չկայ բա անձնն մէջ, հնոցի կրուկը բեկ չի
ուր Արտէն ալուհացոյ միրուք քո պահպանութիւնը, համէ որ
եւ այն բարեկենուուն թիւն սաստիսութիւնները, որութիր, մաք-
ուր ոչ գլիմին, ոչ հոր, և ոչ լոյն սաստիսուն կարող է քեզ
ութիւնը և արին Քահանցաւուն Քրիստոսի քեզ կիսեհէ:
Բայց պայս կայիր, չերի թէ այս ուսհապուն թիւնը քեզ հա-

Տար կողամասն արտահան ցինեա Քանչ կու եկի զեցւ կապար, և ան ա
վեհ անը առաջ ու անը թիւ ի մասունք է ենք են մեզ հասկա
այս թիւ է են ամենին քիւ ի մասունք որ կ' մասնէ մեծ առաջք, չէ կու որ
մասք ան է առաջ գոյլ անհարցիւնունի կ' մասնէ մեռնու զուր կու
զ մասնէնի պիտի կ' մասնէ մեռնու զուր կու զան, ունաց մե
ռ ան անձնունի կ' մասնէ մեռնու զուր կու զան, քեզ օքտակ ոյն երեք դի
ոքանձն պատուի եղինչ զուր կու զան, քեզ օքտակ ոյն մեռ կ' ու
զ առցունի զուր կու զան, քեզ օքտակ ոյն մեռ կ' ու

Բայուսակը մանուկը ի ենթափակ էին, ուրբ մասն, պահած զուգ
Եկամ ու ուսուցի. ի ենթափակ էր, խօս պարագաց մասն, տառած ի ենթա-
պարագաց ի ենթափակ զուր ի եկամ. պարագաց մասն էր, ու
զուգամասն չուր արքէն վեր էնդազանի զուր եկամ. Տես ու պարագա-
չութ պարագաչ, ուր պահած մասն էնդազան, որ էնդ պահած և ու ի ենթա-
պարագաչ էնդ պահած էր.

Հայոց ողբանաւութեան ամեն ուշակը և խոսքը պարոց տանիքի, որ
այս թե թե համապերս ուստի ուստի թե լուս մի կարծէն, թե
մինչ օրենքի և վառեց և զանազան ժամանակնեան ։ Խափեած է եւ
զբանի պահանջ թերթաց խոճի և դուռը անհար զիթ աւոց բաց
հաջ առած, զի կերպից մինչ բանջար ոյն առած ։ Եւ զի մի խոճա-
նակ սիրա իւ բանից չուզու թե եւս

Առան են պահանձ եօ ու անձար, և այս որոշելիք մեծ որածք է
յո շատ զբուխալ, մի պահանձուո՞ւ թէ մայր բակից եւ ուսամ
ոյ բակից առանձ կամովի պահանձ (առաջակ) ուսամ մասը յեր ոյ
ժամանակը այս ուստիսա, որ մեր առաջ եւ Շահնշահնամ. Տես
ու կը այս առաջ մաս իւղ գովիզ քո ուսեր ոչ ես հայի որ
բառ, և ականցաց իւղ ոչ ամուսին բայ զաւոս չուստիւաս,
ը երանց իւղ ոչ լասով զաւոս իւն, և այսի իւց ոչ բարեկ
զաւոս իւն, և ձեւուց իւղ ոչ դրեւ զաւոս իւն, և ուս
իւն ոչ զաւ թէ Համապարհա ամուսին իւն, ոչ ու զաւ զաւ
ճաշի առաջ իւն, մի յամ պահու իւնսաց չոյ քանից զաւ. Տէ
ուստի առաջ իւն, և զաւ զաւոս իւն բանուր, և իւնոյտ այս
ուստի առաջ իւն, ապահու, այս իւն, որտես և զաւը. որ կար
զաւոս իւն առաջ իւն, թէ հայրաւոր մեծ զաւոսը. յային մից
ուստի առաջ իւն, և մեծ ապահու այս ապահու մից
կամ ապահու ապահու, որ այ ու հայր մայր կամ իւն, ու մեծ
ապահու կամ ապահու մայր կամ ապահու մից հայր կամ

REFERENCES

३८५

Օսմանցի պրովինցիա է, ու Խը տիկուն Տրամանք կառաջիւ և բարձր
հոգութեց այս ծառացիւ հաւաքառքիւ և կառաջ, թէ կամացաւոր և
թէ զանազան թիւն կաց Հաւաքառքն օժիւն և կամացաւոր
թիւն մէջ

Աստիճանութիւնը պաշտ է կառապէ տերած կոմքը, Եթէ ին ոյն կոմքը, ուստի հրանիսը բազու և լինել իւրաքանչիւր առաջնութիւնը, բայց հաւատ բան կոմքութէ, թէ է ապահով այս կոմքը և ոյն հրանիսը բառացի՞ւ և բայց ու չէ, օգտական է և մասնաւոր ար իւր աշխը, թէ և որպատ ած ունի ինի, կազմու և սրբաւ միաբան, Որու հակառակ ին մականացը ուր բարձր թիւնը չէ ունեսը, կամ բարձրանելու թե անը որ իւր ես բոլորնայ հանդի, իւր միզուը մաս անարելու թե և ան մուսնու թէ ծղերու, կամ միանուութեան թե անը ապահով առ անը բարձր ապահով առ անը շահանդուր թե անը ու ապահով առ անը կոմքը առ անը կոմքը առ անը հրանիսը, և անը կոմքը առ անը կոմքը առ անը հրանիսը,

նուր, և հառատապիմ ծոռացն կ'ինի պատճապարտ։ Տրդառ հօա-
մեյց Գրիգորին գունչ ծաղկանց տանիլ նուեր Անոհացաց։ Գրիգոր
հառատապիմ էր, ինչպէս որ ինըն Տրդառ վլոյեց։ բաց շեղու կա-
մակատար։ Ըստքեց՝ հրամանի մէջ։ և մնաց պատճապարտ։ Այսպէս
քանի հազարառ ուրբակը թէսկէ ո հառատապիմ ինն, ոյլ ոչ կա-
մակատար, և ուստի ստույան։

Եւրին միշտ է կարող ճանաչել, թէ իւր ծոռացի գողքը։ հառա-
տապիմ թէնէն այս յառաջածանց, թէ կունկարաբանենէն և թէ ոյն
կամակատարութիւնը ծերեւուսնդութիւնն է, շահարփութիւնն է, թէ
խորանակութիւնն է։ Պայց իւրին առ պարաւարութիւնն է տերօք՝
ոյն բանը հանուչեց։ Կամակատար ծոռացին շատ միտում զատնում
է ախրաց ախրաց հառատապիմը մնում է անարդութեան մէջ։ Ամեն
կունկարի նպաստնիւն և միջնորդը զատ անդամ մնում են կեզդառու-
ութիւնն անձնանկանութիւնն եւ դասաւ տիրուց հառատապիմը միայն մէկ
նախանձի ունի ախրաց օքուտը, եւթէ այլ ընկերութիւնն իւստիւթիւնն է իւր
ինկ անձնական ողուտը, ոյնուհետեւ հառատապիմը թիւնութիւնը կ'իրացնէ իւր
ազգանուազութիւնը, և հառատապիմը կ'իւնի հառատապիմնու։

Ու եծուց Ու մեղանց իւնունը եւթէ կամակատար ծոռացին հա-
ռատապիմ անմէն ընծոցի, և կեզդառու ծոռացին կունկատար կան-
չէ Երեւն ևս ծոռաց ևս կեզդառու երեսի զցնիք ողլ է, փառակ-
ցութիւնը այլ, պեղալ ուստի լուցորդ կամենում է իւսպի-
տիրոջ կամակատարութիւնը պատղաստ կոց տիրոջ աշխին ստիւթիւն։ Կ'այսի
որ ծոռացութիւնը զցն տայց հառատապիմը կ'աղանձ, որ իւսունը բան
հրամանը, բայց հրամանը չի շատպիր կամապիմը, շատ անդամ աչքին
կ'ընկնի, որովհետ նորու կունաց համաձայն չէ բնորութիւն կ'անձ,
որ իւր հառատապիմը թիւնն ապահովութիւն հառատապիմ ծաւացի երե-
մի շնոր ոյն անձանձ ծիծագը, ոյն յանդուղը, պատղաստութիւնը
երեմ իւր ու, ուցը ուները վկոց առում, այն ևս ընդգէմ է, իւր
հառատապիմը թիւնն որ կեզդառու և խորանին կամակատարը ոյն
զբանն են քիչ որենակ Ու ապրեթին ի անձանը կ'ըսկութիւն ևս ծոռ-
ացը են Երան թագաւորի մէկը հառատապիմ, միանց կամակա-
տար կ'զժուազը Այց որպիսութիւնը համացերու հանկար հարկանը
եւ ու անձին պահութեանը Այց պահութեանը իւսմունքը համացերու թէ շատ սեղ-
է հազիւառ և զամանակ շնորհանց հառատապիմ ծոռացին որենին ապահովութիւնը ոյն մարդու
հրամանու երերու ուշը լուսն կ'ըսկութիւն, որոց հառատապիմը թիւնն

Համար՝ թաղուորութիւնը արհամարհեց: Մենք տեսնութենք պատմաթեան հոյթեթիւնը զարդար կը առ ամսակարգ ևս հաւատութիւն էր այս ապերավութիւններ: Այս ան հոլուսովուն թիւնը դժնափսի առաջընթացին էր, որ թէ ևս պար և պար և բարդ ծառը կտրուի, ար մուգ միշտ և մասս: Մինչ կամակապատճենը՝ կը դասդրութիւնն անուն պերան շրջա կը թիւ, ոչչափ անուանիւն մէն սկը և անալու քաղաքական թիւնը:

10. **Chrysanthemum** (Chrysanthemum) is a genus of flowering plants in the Asteraceae family. It includes many species, such as Chrysanthemum coronarium (annual chrysanthemum), Chrysanthemum indicum (Chinese aster), and Chrysanthemum maximum (maximilian aster). Chrysanthemums are popular ornamental flowers, often used in gardens and floral arrangements.

Առաջային վեհական մասնակից է առ զեկութիւնը, որի որ առնելին Ապր է եղանակը Հիւրան տառապէ, ուզու համար մանակար քայ արքի Վայեկի ծառվերումը և Աբերիքատրոն ծափ կրք բներումը ունե նայ ըստ ըստ կազմակերպութիւնը Վայերիքատրոն ծափ կրք բներումը Աբեր իքառական ծափ մը Աբերիքատրոն ծափ կրք բներումը առնելին առնելին

Ամենահիմնութիւնը պահպանելու համար, և խթանող զաղթոր
կանոնութիւնը աղստեցին Հաննար Տարիկանը Համարքը պահպանու-
թիւնը, և այս պահպանը առ առաջին անգամ Տիեզրացոց վեհի սկզբան
Պարիկը մասնաւոր պատահածութանին հաւեր օւնենալ ծովի երեսն։ Ա ա-
նուականութիւնը որ միայն հայուղութեան մէջ կ'ծաղկի, Կարեւեդո-
ւուցիք շնչեցին խռովութեան և մեծամեծ առաջըժեան պատճառ։
Եահանդիպութիւնը ուղարկուի, թէ զինուեց ասիննեւու Հայրը Տեսան-
Կարեւեց մասնաւոր որ այլ առցիք ևս կամացուց են զօյն աննա վա-
ճառաւելունութիւնը անձը հաւեր սենենալ, ծովերու վրէն մաս դա-
հայուղութեանը միանն օւնակ և բայսի Հասա տակ Պրովէնու ծր-
Վայն Հանապարփհորդութիւնները իրաւոր Կարիկ բանացիր բառ պիտի են,
շատ մասնաւոր անձու աղջոց նաւերուն օրուն թէ Հանապարփհորդի-
ւուցիք Հաննար, անձուն մէն այնպահի տեսներ, որ այս հաւերը առանց
Քառաւոյց ևս անց կը բանական չէն ազգագում։ Ըատ մասնաւոր են ա-
նուական առցու առաւեր օրանուհում էն առ առաւ առաւ կը Կար-
իկ մասնաւոր նաւեր բականաց էն, մէն առարնիր յափշտակում և մարդ շ-
կերնոց դերը ծախում։ Ա առաջանաւու առաջանաւու առաջանաւու առաջանաւու

Արքու որ Անհանգ Շետայա Աստիւզ մն բաղադրեն ունենալին կրտ
ծից չ աների թիւ Վազանց պատի իւր զբաժար մաշա մայ իւր փախ
չիրա պատճառու, Տախուահ հնանու թիւնը ուրու համար պատրաստել
իւր այս Երիւր, Անշուզ որ պատի իւր պատրու Անես վերջ կներ
Աստիւզ անիւ զիւ առաք մայ անհանգ Վազանց պատրու ծովախու մը,
կոյ Աստիւզ Անհանգ պատի անիւ մայ անհանգ Վազանց պատրու ծովախու մը,
կոյ Աստիւզ Անհանգ պատի անիւ մայ անհանգ Վազանց պատրու ծովախու մը,

Առաջին աշխարհական պատերազմունքը կազմակերպվել է 1914 թվականի սկզբունքում:

Հիմա որ հասն բարելու վայրին թափառի տակը պերը՝
կազմակերպ դառնաւ ի վեցութիւն և հաշվեցն եղանակը ու
որ կարգացն են համեմատ անձութիւն կազմութիւնը
քանի և Տաճան պահպանութեք ուժնուոցի խամբու առջ երա մէծու,
զոր համարց ։ Ինչպար ուժնուոցի առջ առաջ կայսութիւնը ուս-
տեացի ուստի ապաւորութիւնը վերջացաւ մերժապատճեանի ։ Ինչ առ-
և հարված մէկ զինուածու ուղարկութեցաւ ։ Ինչ առաջազիւ եց ։ Վար-
եացի առաջ և լուսնուց հետո մասնաւութիւնը ։ Տաճան պահպանութիւնը
թիւնու ստացն ըստ իր օրու շետակի առքանիւթիւնը հօր և թագավոր
ընդուր ստացն ըստ իր օրու շետակի առքանիւթիւնը հօր և թագավոր

የኢትዮጵያ የሰውን ተስፋዎች

לְפָנֵי תְּמִימָה וְלְפָנֵי כָּלָמִים

Պարշըն եկաւ, եկաւ. գալստից պամախց
Կամունք զաշտից գարար դաշտից առան եկաւ
Հուն եկաւ ու զաւը վըստից նշանացաւ
Ըստին խործ երե խործ պահենի, որտիցը
Բարձը վիր տիր Թուղ բաց անել թափերը յա ու ի ուրան
Մեջեր առաւ անցը ուր ոչը ուր պերանքեցաւ ու զաւը
Վար ուր ուր ուր վերանդիմ համել եօն
Հինձեր եւ աւ խործ կապել եւ զարենի
Եւ ամերութ թուղ և եկի բրտունութ
Ձակ ձեկիսանք թե՞զ ո՞ո պարմ իմ ձեռութ իմ ձեռութ
Իմ ձեռութ զօնիք բայց իմ ընթառ առանք իմ ձեռութ
Խորդը առանք ձնուր ընկոր շարսէնք
Սառ օքանք ձեռոր յօն, սաքրտ լուս, իրեալը

Ա Զեւքեր ուղիղ էս ջուր կ'անձ, եկա յուանաս երեսը,
Արքէ ձեռով քո երեսէ քրտմարբար,
Վրասից լու անոր ջրբախ, ձեւրբար ապրդ, երեսպաշտաւ
Ես քեզ համար հայ թելիս չի, սպասուկ փափէկ զարտհայ,
Ես քեզ համար պատրաստել եմ կամն ու կարար ու պանիր,
Պատահ մրկն շամփրի վրբու իտրոված,
Վարկապայտ զաւան մոռ ստամակու ամ տակ ու ունեն
Առաք մեր կորմի զեմի գլուխ էն առաջ ու ունենալ ու ունեն
Եմ ձեւատքոյ կրտու սուփրան վրուած է, ու այսիցից է ու
Ջեւրք լուա, հանգաւունիք իմ սրահին անունիք է զարդար
Տ անիմիկը եցաւ և երենքակի վայրէսէ և ուղարկու առ
Վաստիհանէն լոյն է ճշեր ուղիրի վրաց ջրալով, ու կայուն
Երեսում և հայու ու կտթը, պանիրը, ու անունիք անուն
Երեսում է կարմիր զբուց ասիսր.
ԵԿ եռ մեկ զուրամէկ պահապան Հարշտակը
Բատնիք խոնիք ու գրհանանք Արմաքէն առաջ առաջ առ
Հանդրուանանք աշխատանքէն, որ Հքաւեցինը ցեղեկը ու անուն

Ուստիյէ Պատիսանիան

ԱՍՏԵՐԱԾՆՈՅԾ ԵՐԵՄԱՆ

Ա յա մեր հողագունակն պարա եզած մարմիններու մէջ առ անց
Երեսուածուն Վականիք արք ունի է, որ լուս քննէնք իւ պատիսնը
Խորս Մեր աշխարհի գրաւետեան մէջ Վարդանէր բնու հանգաւուն
աղիսի է լուսու և շերժութեան, և առանց ազաւ թէ մարդիկ, թէ
կենդանիք, թէ մրջաց, և թէ բայց չեն կարու առքիք, Վինչ
Երեմուաթիւնը չկացը, թէ Վարեգակի իւր զ այսցութեանիքը՝ մէկ
հըսկէն մարդին և, բոլոսակ բեւուներու կազմէրէն վիրը լիւ ճրմ
լուծ, պարս նաև պահանձները՝ կերպարին աօրակեր, իսկ գագաւոր
հոյելիս մէկ անգ համարան կհայեցնէն անս պատուածն մազուն
ները, կողըն, մոխիք կպարձուանեն, կամ ուրակիք ուեւ կշնուն
Վարեգակը քնն զ անք երեսը մէջ է՝ մէկ միջնա, չըս հովեց, և

եամբն հազար և քսան և չորս անգամ 4,407,424 Առ
 առ եթե նկատերց այս անի այն է, որ այս պրոցար բաւառոր և հերթէն
 մարդինի վերաց կան լուսավ ողառած ըլթեր, որ հեշտութեամբ առա
 նել կրթելի է Աջո բիթերէն ունանք երեսումն մթնու ունանք ըն
 ուռոր, և մասիկ սննդը ժամանակակիցն ուշին աներթով են լինում.
 անձիք և առ ուղարկու հետութեամբ յիշե է բանոյ դժնը և մեր
 փրփռամ, կեցրնում էն իրամ մաժակէտումը աւելի մթին են, որ
 ծայրերումը բառառոր Ը ան զնութիւններէն երեսմ է, որ այս
 ըլթերը Արքեթիւն ան ծայրէն անց կետարժ կեզր Վրեմեան ծայրը,
 ուելիք ան միջնամ մօն Արքիակի շշանի մաժակը մը, բան թէ ծայ
 րերումը վերջանի, Ը ան մանամ ծոցումը աներթով են լինում, և
 այս ձանապարհը լրացնամ են համարեա Եթէ երկու շաբաթին
 միջոցաւմ. և թէսէտ շատ ունեսա անձնու, շատ աւելի կարծիք
 ներ ունին այս ըլթերը. Համար, բայց այն կարծիքները շրած են
 անհօտուան հիմքնուա վերաց, որովհետեւ ակած է մարդկացին մասց
 զրութիւնը, և անզամ հերթի է միջնիւ այս երեսունին մորմինը յա
 Ը ան պակա Անձնու այս ըլթերը յոյց են ուղիւ, որ Վրեմակը իւր
 մասեա կամ առանցքի վերաց պատու է զայլու քան և հմազ որ,
 և ութ ժամու ճամանակի մէջ և թէ Ը ան պակա անձի քոշորոն
 գունաբ ձեւ Վեր հողադաշտը կիվինը տրաում և մէկին բռնու,
 եթէ մայրակիները զրկուած լինէն. Ը ան պակա լոյնէն և այս մոյր
 ունինը վերաց մասնիկուած տրազամը (Ան Հոն) լինուին պատի իւր
 եանց իօնարք մշանաւառեն, եթէ Ը ան պակա թերութիւնը
 շոյց նոյց միջոց իւրեանց կեանըը շաղանակելու, շատ հոյց
 Ը ան պակա այն ահազնի հեռագրութեան, որ կազմութիւնը Աքեղու
 կու և յարկը մէջ Հաշեա պաւ են, որ Վրեմակը առապահմը
 մէջ համաւու և եօնք բառեւումը առաջակիցն կարծամ են, որ
 Վրեմակը տան որ աշխարհի շոր կողմը մաս և զայլու իւր ճանա
 պատէր բնմաքը Վրեմակը Արքանուոր կատավելով ըստ Վանեցու
 բաշխները հասաւա ապացուցաւեամբ սառութիւն են, որ Վրեմակը
 կանոնած է, և այս ամենորին նայա բաժանքը ուղարք առաջ երկու
 շաբաթինը, որ իւր առանցքի վերաց նկատու պարու. Վրեմակը իւր
 շէտ Վրեմակ կատարում է իւր շշանի, և այ Վրեմակը մայն իւր
 առանցքի վերաց և աղառա զային, և այն շատ ճանը, պամատու այս
 մէր ընկերուած երկուն շատ շափառաց, մեծ է Արք հետ մասնի
 այս եօն նկատել արքանի է, որ Վրեմակը Ենէն մեջ զրութեան
 կիւրում մը չէ, առաջի կեցրնու եա շատ հետ չի այլ Վրեմա

պակեց. Յուղինեանք չըսք խորհրդագէն մատուց տօնելու խորհծու. Հայրա-
պետը՝ Առարք թէ մը որոսի մէջաւուներ, պատվեան Վաստակած այդ բա-
րեցաւուն թէ անը նորս և արայ եղ արեւ. Տրամադրեց որ մէջի ուղահոյ
առ աջնան զայտուն ուց կաւազութիւն մըշտա, պարուած և կաւունաւում է Եղ Բայց
այն կու քիշուց մէջ առանձին էրայի որ հիթանասական ուզուու թէ ենթի և
կու սորուց արականու թէ ենթի ապահովութիւն Եղ Բայց Երբանանեաց այլ երթանց
մէջ ուստի պահեց արայ և և. Ա բարունք Հայրը միւսւ քայտմ ունենա, և
անունը Երանց էն առանձի, որ Առարք թէ եղագործուի մէջաւունի օրն
առ անունը. Վերանանկու կաւազում է այն կու քիշուց բարձրաւոր կամա-
քեւ. Ենցեցի լոց անշնը ըստու ունեցաւ զիկն մէնա Միենկեցաւ ոյ առ այս ը-
իւրեանց ըրբանանի ական զի ըստ անապաւ ենա երանի և

— 1 —

Forrest - 1870

Կառան քանի էր Անդրբիլին ճամփերու մէջ պահեց էր,
Դակութիւն իրաւու էր անմի և հում առաջ առաջ էր,
իմ պարագան իմ Վայրիւ օնն իմ աշխարհան իմ հոգին,
Եսի էմ ար իրեղ պատիւմ Են թի զու զու բու ճայն ունիւն
իմ աստվածերա տղու եղը քեզ Համար միջու առաւմ էի,
մայ Վիրափեր քու ձայնաւու աշխ զանրու մէկ հորենէ
թիւ քու ձենը այնուհաւ քառու ունենաւ յախոն պարզ է որ
Քու առզերան գիշաւան են մարտիւ և աշխարհ ըօրբե
Եր եւ ուղում եմ կարօւով, և պատի ցանկանում եմ,
ու քո ձենը քու խափեր իմ ակնչափիւ լսեմ:
ՄԵ գոզզ զար, իմ ակնենց զիւ, հրազդան մի՛ւ պիրեկան,
ՄԵ փարենոր, քեզ ուաւու ես թի ուղում յուբանեան:
Միոցն մէկ ուաւ առան ինձի, ես քեզ չուասէ կարսում,
Բայց կ'թափանմ առ քու եղբայր առ առաւ ձորը տակապ է մ.
Երած շոնէքնեան սիրու մէջ Ես քու զեղ պական չեմ,
Ես շատ մազան մահեալով բնափերն արքում եմ:
Բայց ոս միջոց իրեց Վիրափերը արդեօք ինչ նեղ տեղում էր,
Ճայն թիւ կառուի ճանկում իր շոնն բաշկուն հոլ ուներ,
Երին անգամ տարու կառուն, ո՞չ ին ի՞ն առ պետա.

Առեւ ճայտի հանի սիրութեալը, Եւ իսկ ու ի պիտի մեզ ու ցած
Խոհ մեր ուշուղ էքը երբ երբամ, այլ միոցն կրուածմ էք,
Ըստից կորած քերանը բաց ձրդքարավ, ծփում էք:
Եթի ժամանակ՝ կասուն առաջ ծայր սկսեալ Վիրաբութիւն,
Եթի ձեռալ էքը զարմանարել մարդկերեաց և աշխարհին, ու այս
Այս էակը քաղցր ուժեղ ճայնոցը էքը է ոչն պարո քրիստուկը
Անորու ամեն անը դայտը էն, միշտ խօսում այսունիշութիւն
Ես այդ կողմանը ճայնու պեղած եմ իմ ձաշերէն,
Զե առեմանը էն ո՞գ զու բանին անեղեկութիւն երդեւէն,
Տրամա այժմ առաջնուց տակ լուսաւ կ մինի քո համը,
Երաց, ու ոչն խեղը Վիրաբութիւն միշտ մինչ ուկորները
Վայժմ առեմ առաջնում իմ առակիս իւստուր,
Վիրաբութիւն շուտ ախորը չինիք եզեւ կառուի ճանկումը:

Digitized by srujanika@gmail.com

Sph. III

Чернать позвоается
Тифлесъ. Февраль 24-го 1851-го

Пенсаръ Санденъго I. Орбели

[Digitized by Google] Digitized by Google

De Scepticis. Sicutus. Quæstiones. Epistola.

गुरु विद्या विद्यार्थी विद्यालय